

1886-07-28

SENDER

Eline Lange

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Recipient's location:
Civita d` Antino

Mentioned people:
Nanny Bech
Eline Lange
Petrine Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 48 nr. 28

TRANSCRIPTION

Mappe 48 brev nr. 28

d. 28. Juli 1886.

Kjære, kjære Joakim!

Hvor de 2 Brevkort, som kom idag dog vare trøsterige. Vel er Telegrammet, hvori der stod at hun var svagere fra en senere Dato, men vi tør dog nok haabe paa at den Bedring, som vi nu veed begyndte efter Krisen, maa have Varighed, om det end kan gaa op og ned. Jeg var henne hos Holstein i dag og han var helt overrasket og fornøiet med Indholdet; - men sagde at der maatte anvendes den mest overdrevne forsigtighed.

Hvis alt gik vel, vilde der komme en Tid, hvor hun fik Lyst til alt muligt og blev slikvoren, saa maatte man nøje overveje, hver Mundfuld hun spiste

-2-

en lille Frugt eller lignende ville kunne foraarsage Tilbagefald.

Det har været sværere for mig, end jeg selv havde tænkt at det ikke blev mig, som kom over til Eder saa Dagen idag har næsten ikke været til at komme over for mig. Jeg bebrejder mig nemlig at jeg ikke havde den tilstrækkelige Ligevægt og Energi i rette Øieblik, saa jeg ikke engang har den Tilfredsstillelse at kunne skyde Skylden paa Andre. Dog har jeg ikke stridt* saa lidt for at komme afsted og Pladsen var ogsaa min, men nu vil jeg ikke plage Dig dermed; især da jeg veed at Fr. Bech har saa mange flere Kræfter end jeg og paa den Maade vil være Eder til langt større Nytte og har desuden mere Humeur og Resoluthed end jeg. - Dig vil hun i alle Tilfælde være ganske uvurderlig og hvis hun kan over-

-3-

vinde sig til at være lidt afdæmpet, vil det jo ogsaa være forfriskende for Agnete. Hendes Kjærlighed og Omhu er vist uden Grændser.

Gud være takket for hver Dag, der gaaer, som vil gaa fremad til Helbredelse!

Naaer det Dig paa Agnetes Fødselsdag, saa tusindfold til Lykke!

Gid Lægen maa være lige saa god i Reconvalescensen, som han har været udholdende i Sygdommen.

Her er saa underlig fladt og tomt og det er jo ikke saa underligt, naar [? Ens] Gjærning er over 100 Mile borte. - Stakkels Petrine Margrete, som vi i vor Modløshed fik kaldt hjem, hun hader ogsaa Uvirksomhed; aah hun finder jo vel nok Noget og Du kan tro at hun bestandig

-4-

har havt det højeste Mod. Inden jeg slutter Brevet, maa jeg dog fortælle

Dig at Karoline idag, da hun tog imod Brevkortene, kunde se paa Postbudets Ansigt, at de indeholdt noget godt; han har vist trofast fulgt hele Sygdommens Udvikling. – Tillige at Leisner gjerne skaffede sig et Ærinde herhen i denne Tid og da han i Søndags intet Ærinde havde, kom i sin stiveste Puds (hen) ind i Haven og bad saa beskedent om Undskyldning, - han vilde saa gjerne vide hvordan det gik; han har vist kun moret sig daarligt paa Vodroflund den Aften. - Fader har faaet Agnetes Anemoner, dem hun malede til Jul sat i Glas og Ramme og Ingrid syer dem, hendes første Forsøg. – Gud være med Eder! Moder.

|*Det var naturligvis i Søndags at jeg stred, ikke den første, men den værste Strid med Faer og Holstein. Havde jeg havt tilstrækkelig Energi og ikke tabt Modet ved Telegrammet, kunde jeg endnu have prøvet at sætte Sagen paa Spidsen. – Dengang skulde jeg have været afsted for længe siden. Jeg er nu ikke Stridsmand af Naturen, men kan dog nok naar det kniber, men sværest er det naar Modstanderne er altfor enige. |

|Der er næsten intet, som har været saa drøjt som at Agnete længtes forgjæves efter Brev.

Hvor forunderligt at det fra Dig var 8 Dage under Vejs, det kom jo d. 16. – Det maa have været underligt for Dig at vore Breve passede saa bagvendt til Tilstanden.

Hvor hvert lille Fremskridt maa være en Fryd! Moster Hanne vil saa gjerne have en kjærlig Hilsen med! |

|Hils Fr. Bech og tak hende! |

en lille Fryd eller lignende
ville kunne fornøye Tilbag-
fald.
Det har været overveie for mig, end
j' selv havde tænkt at det ikke
blev mig, som den over det Elsk-
ser Dagen i det sidste. Det var
litt at komme over for mig. J'
betragter mig nemlig som j' ikke har
de den tilstrækkelige Lykke og
Energi i dette Livet, som j'
ikke engang har den Tilfredsstillelse
at kunne lyde sig selv som Andet.
Dy har j' ikke stridt sig selv for
at komme op til og Pladsen
var også anset, men nu vil
j' ikke plage dig, somme, især de
j' ved at Fr. Beck har den man-
ge store Kraften end j' og som
den Maade vil være det det
langt større Nytt og har
desuden mere Hverken og
Resolutheit end j'. - Og vil
hem i alle Tilfælde være ganske
underligt og hvis den den over

vinde og det at være lidt af Langel,
vil det jo være over forfridende
for Agneta. Hentet Kjærlighed
og Omhu og vil ender Gode
det.
Godt være det for hver Dag, der
gælder, som vil give fremad det
Helbredelse!
Næste vil det jo være Agneta, Faderen,
som kunnet det til Lykke!
Godt Lagne, men det lige som
godt i Reconvalescens, som
her har været uheldig i
Eggsommen. -
Det er en rigtig flad og Løst
og det er jo ikke den rigtigste,
men det Gjerning og over 100
Mile borte. - Pichels Petrine
Margrete, som vi i var Mødet
det j' selv kaldt Agneta, hun har
også Livskraft, og hun
finder j' vel nok Nøgle og der
kan tro at hun bestandig

Det er den lille Hilsen af Næsten, men den
et Brev, som kunnet det vil være Hoffendene og alle de andre.

har haft det højeste Mod.
Inden j' slutter Brevet, naar j'
dog fortælle dig at Karoline
og, da hun tog imod Bre-
vetsene, kunde de paa Post-
budets Ansigt, at de indeholdt
noget godt; hun har vist trofast
fulgt hele Sydommens Udvi-
ding. - Tillyst at Leisners gjeme
drøffede sig et Aarinde herhen
i denne Tid og da hun i
Landsk intet Aarinde havde
som i sin stiveste Pund (hens)
ind i Haren og det var be-
stemt om Unddødelig, - hun
vilde saa gjeme vits hoortan
et gød; hun har vist sin mood
sig derligt paa Vedroflund
den Aften. - Taler hun faaet
Agnetes Anemones, den hun
maaledt til jul sat i Gled
og Ranne og Ingrid syer
efter dem, hendes første Forsig.
God vore med Eder. Moder.

Thiis Fr. Beck og Læg hende!